

Kučibreg 7. 11 2015

Govor Tit-a Turnška Predsednika Zveze združenj borcev za vrednote
Narodno osvobodilnega boja Republike Slovenije

Tovarišice in tovariši, dragi prijatelji!

Druga svetovna vojna

Drugo svetovno vojno nismo bojevali sami, bojevali smo jo skupaj z drugimi jugoslovanskimi narodi, bojevali smo jo skupaj z vsemi antifašisti Evrope, bojevali vojno proti barbarstvu 20 stoletja: naci-fašizmu.

Bili smo del velike zavezniške koalicije, ki so jo tvorile liberalno kapitalistični Anglija in Amerika ter komunistična Sovjetska zveza. Ideološke razlike jih v tem skupnem boju niso prav nič motile. To ni bila ideološka ali verska vojna. Zelo jasno je bilo kdo je sovražnik in kdo zaveznik. Tega se za nazaj ne da spreminjati. Tudi zato je nesmiselno opravičevati kolaboracijo z nekako ideološko vojno proti komunizmu.

Naš doprinos, k skupni zavezniški zmagi je nesporen. Narodno osvobodilna vojska je na področju Jugoslavije zadrževala 20 elitnih nemških divizij in veliko število kvizlinških enot, ki bi jih zavezniki še kako potrebovali na drugih bojiščih.

Slovenska partizanska vojska, je rušila komunikacije, oteževala in onemogočala dovažanje okrepitev na zavezniško fronto v Italiji in Normandiji.

Rešili smo preko 800 zavezniških letalcev, zrušenih nad našim ozemljem. Veliko večino svojega ozemlja smo osvobodili sami. Na slovenskih tleh je bilo prvo osvobojeno ozemlje v Tretjem Reichu.

Zavezniki so razpoznali naš doprinos, v skupni borbi proti silam osi in se nam zanj večkrat tudi zahvalili.

Prav Kučibreg je simbol našega skupnega boja. Tu se je kovalo prijateljstvo med našimi narodi, ki ga kasneje nobena politika ni mogla porušiti.

NOB in revolucija

Naš boj ni bil samo boj proti fašizmu, bil je tudi boj za obstoj slovenskega naroda. Je bil tudi boj za boljšo in pravičnejšo družbo od tiste v propadali kraljevini Jugoslaviji. Je bil boj, da koloni in dninarji postanejo gospodarji na svoji zemlji.

To je bil tudi boj za osnovne človekove pravice, za enakopravnost moških in žensk.

Vsak upor proti oblasti, boj za drugačno boljšo družbo je že sam po sebi revolucija. Mi smo lahko nanjo ponosni. Boj proti okupatorjem, in revolucija sta potekala istočasno in sta med seboj neločljivo povezana. Ne enega ne drugega se nam ni potrebno sramovati.

OF se je rodila iz ponižanja s kapitulacijo kraljeve Jugoslovanske vojske; iz razžaljenega narodovega ponosa in zavedanja ogroženosti obstoja naroda .

OF je v svojih ustanovnih točkah postavila zelo jasen program. Prevezela je odgovornost za obstoj naroda. OF je postala prva slovenska oblast.

Pri tem se je oprla na atlantsko listino, ki priznava vsakemu narodu pravico do samoodločbe in suverenosti. Pravico, da sam odloča o svoji usodi. In kot bi rekel Cankar.:

Narod si je pisal svojo sodbo sam, ne frak in ne talar mu je nista.

In tudi danes mu je ne bosta.

Dan zmage zavezniške koalicije je tudi dan naše zmage, na katerega smo lahko ponosni. Ustvarili smo svojo državo, se kot država vključili v SFRJ in iz nje 1991. tega leta tudi plebiscitarno tudi odšli.

Neofašizem danes

Iz zmage nad nacizmom in fašizmom se je rodila današnja Evropa. In kašna je ta Evropa danes?

Takrat pred 70 leti smo verjeli, da sta fašizem in nacizem dokončno poražena.

Danes smo priča silovitemu navalu brutalne kapitalizacije. Pojavila se je ekonomija finančnega kapitala. 95% vsega bogastva je v rokah par procentov ljudi.

Pogubni rezultati neliberalne politike se kažejo v prvi vrsti na jugu Evrope. Brezposelnost, revščina, brez-perspektivnost mladih generacij, to je druga temnejša stran današnje Evrope.

Danes je delavec samo še strošek. Priča smo najbolj grobemu izkoriščanju, kakršnega ne poznajo niti v tako opevani Zahodni Evropi. Nedopustno je da mora tisti, ki dela, po socialo pomoč. 70% mladih izšolanih ljudi nima stalne zaposlitve.

Evropska periferija je v primežu finančnega kapitala, ki si z ponujanjem posojil prilašča bogastvo ter diktira vladam, kaj smejo in kaj ne smejo. OECD nam diktira koliko mladih ljudi sme v posameznih državah študirati. Finančna »pomoč« Grčiji je dejansko reševanje nemških in francoskih bank. Revščina, brezposelnost in socialne stiske postajajo neznosne. Podobni procesi kot v Grčiji se dogajajo povsod po evropski periferiji.

Taka družbena situacija je sedaj tista, ki neprestano rojeva tisto čemur pravimo neofašizem in ta se pojavlja v vseh družbenih krizah. To je dobro pognojena njiva na kateri rastejo ekstremno desne fašistoidne stranke oziroma skupine kot njihov podmladek. Kot nas uči zgodovina rastoče družbeno nezadovoljstvo, lahko privede do avtoritarnih zasukov, kakršen

je bil v preteklosti pojav fašizma in nacizma. Vse to smo nekoč že videli in tudi posledice tudi.

Povsod po Evropi fašizem ponovno dviga glavo; v Grčiji, v Italiji, v Ukrajini, na Baltiku, in tudi v Sloveniji. Priča smo porastu ekstremne evropske desnice.

Vzpon novih oblik fašizma postaja vse bolj tudi naša vsakdanjost. Neofašizem in neonacizem največkrat delujeta pod krinko domoljubja. Fašistične skupine širijo ideologijo strahu, izključevanja. Fašistoidna politika se je naselila tudi v Slovenski parlament.

Evropo že nekaj časa preplavljajo valovi emigrantov, ki so posledica interesov in nenasitnosti velikih korporacij, v prvi vrsti naftnih družb, ki dejansko uravnavajo politiko Združenih Držav

Velika napaka bi bila, če mislimo, da se ne da ničesar storiti. Združimo svoje sile, usklajujemo naše akcije, iz vseh koncev sveta. Naj se sliši naš glas:

- da obvarujemo bodoče rodove pred strahotami vojne,
- da potrdimo vero v temeljne človekove pravice,
- da ustvarimo pogoje pravičnosti,
- da pripomoremo k socialnemu napredku,
- da odločno izpričamo svojo opredeljenost za mir in anti-militarizem,
- da je rešitev svetovnih problemov le v socialnem napredku,
- da potrdimo načelo suverene enakosti vseh narodov, kot osnovo svetovne ureditev

Demokracija, suverenost, socialno pravična družba, spoštovanje drugačnosti, mir in sožitje so tisti ideali, za katere se spleča boriti. Združimo svoje sile in povejmo novemu fašizmu:

Non pasaran